

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/173/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113223072
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8113223072.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlady Simkovej v spore žalobcu Q. W. U., s.r.o., so sídlom L. 5, XXX XX X., N.: XX XXX XXX, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXX, XXX XX W., za účasti občianskeho združenia P. C. L. U., so sídlom P. nám. 7, XXX XX X., N.: XX XXX XXX, obaja právne zastúpení advokátom JUDr. Patrik Podhorský, so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 3.591,73 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 19C/26/2016-150 zo dňa 27. apríla 2017, o čiastočnom späťvzati žaloby, takto

rozhodol:

- I. Pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie istiny 380,62Eur, v tejto časti rozsudok zrušuje a konanie zastavuje.
- II. Vo zvyšku napadnutej časti, t.j. okrem výroku o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným rozsudok potvrdzuje.
- III. Vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným rozsudok zrušuje a v rozsahu zrušenie vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že konanie o zaplatenie sumy 75,- Eur zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania nepriznal.
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 9, § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, § 39, § 107 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 255, § 256 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).
3. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu S. K. V., a.s. postúpil na základe zmluvy pohľadávku voči žalovanému žalobcovi. Dňa 27.03.2010 bola v W. podľa predloženého formulároveho tlačiva vypísaná žiadosť a zmluva o poskytnutie účelovej pôžičky P. č. XXXXXXXX, pričom z textu uvedenej formulárovej pôžičky vyplýva, že bola schválená výška pôžičky 3.182,78 Eur. Účelom použitia pôžičky bolo, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili podľa tam uvedenej špecifikácie záväzky žalovaného voči spoločnosti a záväzky voči VÚB, a.s., kde ako správca vystupuje spoločnosť označená ako S. K. V., a.s.. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil sumu 290,62 Eur, ostatná splátka bola pripísaná na účet 20.02.2013, ďalšie splátky poukazoval na základe čiastočného späťvzatia žaloby vo výške 75,- Eur. Žalobnou upomienkou zo dňa 04.08.2010 vyzval žalovaného na zaplatenie splátok vo

výške 232,30 Eur. Listom zo dňa 25.09.2010 právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu ku dňu 20.09.2010. V uvedenom čase neboli splatené splátky za mesiace máj až september 2010,

4. Súd prvej inštancie posúdil Zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky P. ako zmluvu na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky P. neobsahuje termíny splátok istiny a úrokov a konečnú splatnosť jednoznačne a určito, čoho následkom je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Tým, že obsahuje ročnú úrokovú sadzbu 24,01 %, priemerná úroková sadzba bola prekročená o viac ako dvojnásobne, preto je v danom prípade potrebné považovať tento úver za úžerný a v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené je zmluva neplatná a prichádza do úvahy iba vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Po podaní žaloby žalovaný uhradil celkovo 75,- Eur, o ktorú sumu žalobca vzal žalobu späť. V zmysle ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa prihládol na premlčanie nároku, a žalobu v časti, v ktorej nedošlo k späťvzatiu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol tak, že vzhľadom na to, že žalovanému trovy konania nevznikli, nepriznal mu ani nárok na ich náhradu. Rovnako nepriznal nárok ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, keďže okrem dvoch písomných vyjadrení, nevykonal žiadne účelné úkony potrebné na ochranu spotrebiteľa.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to proti výroku, ktorým mu nebol priznaný nárok na náhradu trov konania. Mal za to, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu veci a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konanie sudcu považoval za arbitrárne a vykazujúce znaky svojvôle, porušujúce zásadu rovnosti účastníkov tým, že neprímerane zvýhodňuje jedného účastníka v spore na úkor druhého. Uviedol, že mal v konaní úspech, preto mu vznikol legitímny nárok na náhradu trov konania. Navrhol, aby odvolací súd priznal žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, ktoré je žalobca povinný uhradiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

7. Odvolanie proti rozsudku podal v zákonnej lehote aj žalobca, a to proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že dohodnutie úrokov nie je nevyhnutnou náležitosťou zmluvy, preto súd mohol za neplatnú označiť len túto časť zmluvy, čo však nemá za následok neplatnosť celej zmluvy. Namietal, že pre neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je nedodržanie všetkých citovaných náležitostí, prípadne nedodržanie písomnej formy zmluvy sankcionované jej neplatnosťou, ale len bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Vzhľadom na uvedené nemožno preto uplatnený nárok posudzovať ako nárok z titulu vzniku bezdôvodného obohatenia, taktiež nemožno uplatnený nárok považovať za premlčaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobcovi prizná uplatnený nárok, resp. ho zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil aj trovy odvolacieho konania vo výške 312,06 Eur.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že právne posúdenie súdu prvej inštancie je plne v súlade s právnym poriadkom a podľa jeho názoru zmluva nebola vôbec uzavretá vzhľadom na vady kontraktáčného procesu. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel k správnym záverom ohľadom neuzavretia zmluvy. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o zostavení konania a vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalobcu nahradiť trovy odvolacieho konania žalovanému.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca tak, že žalovaný čerpal finančné prostriedky titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie titulom bezdôvodného obohatenia. V časti istiny vo výške 380,62 Eur vzal žalobca žalobu čiastočne späť a navrhol, aby súd vydal rozsudok, ktorým zaviazá žalovaného na zaplatenie sumy 2.802,16 Eur s prísl., a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a aj trovy právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené dodatočne.

10. Žalobca a žalovaný sa ďalej vo veci nevyjadrili.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné

(§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 25.10.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné a odvolanie žalovaného je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným neúplným zisteným skutkovým stavom veci a nesprávnym právnym posúdením i to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

14. V prejednáwanej veci vzal žalobca podaním zo dňa 27.09.2017 žalobu čiastočne späť v časti istiny vo výške 380,62 Eur. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd vyzval žalovaného listom zo dňa 12.10.2018, doručeným právnomu zástupcovi žalovaného dňa 12.10.2018, aby v stanovenej lehote od doručenia predmetnej výzvy oznámili, či súhlasia s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom. Žalovaný sa v stanovenej lehote k predmetnej výzve nevyjadril. Žalobca má dispozičné právo k žalobe, a teda môže ju vziať späť v celom rozsahu alebo čiastočne i po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Keďže po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, avšak pred nadobudnutím právoplatnosti predmetného rozsudku, žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny 380,62 Eur späť a žalovaný nevyslovil nesúhlas s jej späťvzatím, s ohľadom na uvedený procesný úkon žalobcu, odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie istiny 380,62 Eur v zmysle ust. § 370 ods. 1 a 2 C.s.p. a v uvedenej časti rozsudok zrušil a konanie zastavil.

15. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, nakoľko zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaného bola uzatvorená dňa 20.04.2010, teda za účinnosti zákona 258/2001 Z. z., nie za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z.. Nič však nemení na tom, že Zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky P. je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že predmetná zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahuje zákonom vyžadované obligatórne náležitosti pre spotrebiteľské úvery a tiež, že priemerná úroková sadzba bola v danom prípade prekročená viac ako dvojnásobne, preto je poskytnutý úver úžerný a v rozpore s dobrými mravmi, teda v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka je neplatný. Vzhľadom na uvedené preto súd prvej inštancie správne uviedol, že v danom prípade ide tak o bezdôvodné obohatenie, teda strany sú si povinné vrátiť to, čo na základe zmluvy dostali.

17. Vo vzťahu k premlčacej dobe odvolací súd poukazuje na to, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v objektívnej a subjektívnej premlčacej dobe. Z uvedeného teda vyplýva, že Občiansky zákonník stanovuje dve premlčacie doby - objektívnu a subjektívnu, ktoré sú navzájom nezávislé a môžu mať odlišný začiatok a koniec plynutia. Práva sa možno účinne domáhať pred súdom len v prípade plynutia oboch, teda len v rámci plynutia objektívnej a subjektívnej doby. V prípade, ak sa skončí plynutie niektorej z nich, dôjde k premlčaniu práva, a to aj napriek tomu, že druhá premlčacia doba ešte neuplynula.

18. Vo vzťahu k premlčaniu nároku žalobcu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby správne založil na závere, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného je v zmysle § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka premlčaný, pričom na takéto premlčanie musel prihliadnuť z úradnej povinnosti podľa vtedy platného a účinného ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie o premlčaní uplatneného nároku žalobcu a z toho dôvodu si odvolací súd osvojil takéto závery a v celom rozsahu na ne odkazuje.

19. K rozhodnutiu súdu prvej inštancie o trovách konania odvolací súd uvádza, že k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd dochádza nie len postupom súdu, ktorý je založený na celkom zjavne nesprávnej interpretácii a aplikácii príslušných ustanovení procesného predpisu upravujúceho náhradu trov konania (v tomto prípade ust. § 255 C.s.p.), v ktorom sú obsiahnuté čerty svojvôle, ale v neposlednom rade aj v takom prípade, ak je odôvodnenie súdneho rozhodnutia vo vzťahu ku výroku o trovách konania celkom nedostatočné, t.j. nepreskúmateľné (ust. § 220 ods. 2 C.s.p.).

20. Odvolací súd poukazuje na to, že sa v spise na čl. 66 nachádza plnomocenstvo žalovaného udelené Y. L. L., ktorý do udelenia plnej moci žalovaným vystupoval len ako právny zástupca občianskeho združenia vystupujúceho v konaní na strane žalovaného. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že od udeleného plnomocenstva vystupoval v konaní Y. L. nie len ako právny zástupca občianskeho združenia, ale aj ako právny zástupca žalovaného. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na Zápisnicu o pojednávaní zo dňa 27.04.2017 (č.l. 137), kde pojednávanie bolo konané už po udelení plnej moci Y. L. žalovaným a na ktorom bol prítomný osobne tak samotný žalovaný ako aj Y. U. za Y. L.. Z uvedenej zápisnice teda vyplýva, že žalovaný bol osobne účastný na pojednávaní, teda mu v konaní museli vzniknúť trovy súvisiace minimálne s dopravou z obce W. do mesta L., kde sa konalo pojednávanie.

21. Úlohou súdu prvej inštancie bude vzhľadom na vyššie uvedené opätovne posúdiť trovy konania, ktoré vznikli v konaní žalovanému a tiež posúdiť, či právne úkony a účasť na pojednávaní, ktoré boli uskutočnené zo strany Y. L. po udelení plnomocenstva žalovaným boli úkonmi, resp. účasťou Y. L. ako právneho zástupcu žalovaného, alebo ako právneho zástupcu občianskeho združenia, resp. úkonmi uskutočnenými rovnako za žalovaného ako aj za občianske združenie. Po ustálení následne súd prvej inštancie rozhodne o nároku na náhradu trov konania žalovaného.

22. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil a vo výroku týkajúceho sa trov konania medzi žalobcom a žalovaným zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. v spojení s § 391 C.s.p.. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať trovami konania v intenciách naznačených odvolacím súdom, o nich nanovo rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodniť.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).